

ji vymáhajícímu věřiteli. Rekursní soud tento příkaz prvního soudu zrušil.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Neoprávněnost dovolacího rekursu plyne z odůvodnění rozhodnutí nejvyššího soudu čís. 12352 Sb. n. s., kde byl řešen obdobný případ a stačí proto rekurentku z důvodu stručnosti poukázat na právní názor tam vyslovený, na němž vývody dovolacího rekursu v souzeném případě nic nemění. Exekučnímu soudu nenáleží, aby zasahoval v zájmu vymáhajícího věřitele ve svém usnesení do právního poměru, který byl založen vinkulací vkladní knížky, o niž jde. Jest na vymáhajícím věřiteli, který si vymohl přikázání pohledávky z vkladu, aby se sám vypořádal s podlužníkem, který odpírá jeho výplatu. Zda a jakou cestou ovšem docílí tu svého uspokojení, vymyká se z rámce exekučního řízení.

Čís. 15386.

Odevzdal-li otec jako pojistník před svou smrtí životní pojistku třetí osobě v úmyslu darovati tuto pojistku svému dítěti, jde o darování mezi živými.

Byla-li tato pojistka v době dárcova úmrtí v rukou třetí osoby jako zmocnitelky a uschovatelky zřízené pro obdarované dítě, nepatří do pozůstalosti dárcovy.

(Rozh. ze dne 11. září 1936, Rv I 1530/34.)

Otec žalobkyně byl pojištěn pojistkou znějící na doručitele pro případ svého úmrtí na částku 1.000 Kč. Pojistku tu daroval před svou smrtí žalobkyni a odevzdal ji do úschovy její babičce. Žalobkyně tvrdí, že žalovaná (její matka) z této pojistky vybrala zažalovanou částku, domáhá se jejího vrácení. Prvý soud uznal podle žaloby. Odvolací soud žalobu zamítl. Důvody: Žalobkyně ani v době smrti svého otce, ani před tím nebyla v držbě pojistky, pojistku tu po smrti otce v držbě neměla, a byť jí měla býti vydána, nelze prohlášení otce žalobkyně pokládati za smlouvu, nýbrž za odkaz, a to neplatný pro nedostatek předepsaných formálních náležitostí. Poněvadž tedy žalovaná podle výpovědi žalobkyně samé žalobkyni 950 Kč neodňala, nýbrž žalobkyně částku uvedenou žalované vydala, a ta z ní, jak žalovaná potvrzuje, útraty pohřbu zaplatila, náležela částka ta žalované a žaloba není důvodná.

Nejvyšší soud uložil odvolacímu soudu nové jednání a rozhodnutí.

Důvody:

S hlediska právního nelze se závěry napadeného rozsudku souhlásiti. Uvádí-li se v nich, že z výpovědi žalobkyně jako strany skutečně

plyne, že dobrovolně dala žalované částku 950 Kč, a z výpovědi svědků plyne, že ani v době smrti svého otce, ani před tím žalobkyně nebyla v držbě pojistky, pak je z toho patrné, že neuvažil odvolací soud, zda manžel žalované Václav P. odevzdal pojistku znějící na doručitele před svou smrtí své matce Marii P. pro žalobkyni, a že nedbal přednesu žalující strany v řízení před první stolicí, že žalobkyně byla v té době nezletilou. Tímto opatřením otce žalobkynina za jeho života o pojistce svědčící doručiteli bylo by došlo k darování uskutečněnému zákonným zástupcem nezletilé žalobkyně do rukou její zmocnitelky nebo uschovatelky. Z toho se podává, že po právní stránce nebylo by správné posuzovati jednání to podle § 956 obč. zák., nýbrž s hlediska ustanovení § 938 obč. zák. s přidruženým k tomu jednáním podle § 1009 obč. zák. a § 957 obč. zák. Z toho plyne důsledně dále, že byla-li pojistka v rukou zmocnitelky a uschovatelky pro žalobkyni v době úmrtí otce jejího jako pojistníka, nelze říci, že by žalobkyně nebyla v její držbě, kterou přece podle předchozího by za ni vykonávala z vůle zákonného její zástupce osoba třetí. Není tedy rozhodné, kdy měla býti vydána pojistka nebo výtěžek z ní do vlastních rukou žalobkyně. Bylo-li pak o listině pořízeno vyličeným způsobem, nepatřila by do pozůstalosti (§ 133, třetí odst. — úsudkem z opaku — zákona o smlouvě pojišťovací ze dne 23. prosince 1917 č. 501 ř. z.). Dále, jestliže byla žalobkyně nezletilá, nemohla sama s právním účinkem dáti žalované částku 950 Kč, již se jí dostalo z výplaty oné pojistky (§ 244 obč. zák.), neboť žalovaná strana ani netvrdí, že by bylo toto zcizovací jednání nezletilé dodatečně platně schváleno. Tyto okolnosti bylo zkoumati odvolacímu soudu dříve, než mohl dospěti k závěru, že příslušnou částku žalobkyně dobrovolně dala. Výtky právní mylnosti, při nichž dovolatelka vychází z opaku, totiž, že žalovaná dostala peníze ty bez svolení žalobkyně, rozumí se ovšem také bez platného svolení, jsou tudíž opodstatněny, zrovna tak jako dovolací vývody, pokud se dále obírají právním jednáním, jímž otec žalobkyně odevzdal pro ni pojistku třetí osobě. Odvolací soud se však neobíral skutkovými okolnostmi, jež se jeví vzhledem k tomu, co uvedeno, podle obsahu spisů rozhodnými pro správné posouzení věci po právní stránce.

Čís. 15387.

Visutá dráha na rozvážení hnoje je příslušenstvím nemovitosti.

(Rozh. ze dne 11. září 1936, Rv I 795/35.)

Žalobce se domáhá vydání zařízení visuté dráhy v hospodářství žalované konkursní podstaty tvrdě, že ještě před dodáním visuté dráhy bylo sjednáno s úpadcem Emanuelem K-em, že zařízení to zůstane vlastnictvím žalobcovým až do úplného zaplacení tržové ceny. Nižší soudy uznaly podle žaloby.

Nejvyšší soud žalobu zamítl.